

РЕШЕНИЕ

№ 15790

гр. София, 09.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав, в
публично заседание на 24.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **11880** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), чл. 80ж, ал. 7 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО).
Образувано е по жалбата на К. Г. Г. от [населено място], срещу Решение № РД-Е112-180/11.11.2024 година на Управителя на Националната здравноосигурителна каса (Решението).
Жалбоподателката твърди, че обжалваното Решение е незаконосъобразно като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че лечението, което се предлага в лечебните заведения в Република България изисква употребата на лекарствен продукт „триместан“ за срок от две години, поради което не е ефективно в пълна степен. Моли съда да постанови решение, с което да отмени Решението и да върне преписката на органа със задължителни указания за даване на разрешение за лекуване в Гръден център К., [населено място], Федерална Република Германия. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В писмено становище от 02.05.2025 година излага подробните си съображения за неоснователност на жалбата.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С Решение РД-Е112-180/11.11.2024 година Управителят на Националната здравноосигурителна

каса е отказал провеждане на планово лечение извън Република България. За да постанови този резултат органът е приел, че жалбоподателката е диагностицирана с „карценом на лява млечна жлеза“ през м.11.2023 година. Приел е, че жалбоподателката е провела оперативна интервенция и следоперативна лъчетерапия в Гръден център К., [населено място], Федерална Република Германия. Приел е, че препоръчаното лечение е чрез адювантна ендокринна терапия с антиестроген за две години, последвана от лечение с ароматазен инхибитор в продължение на три години. Приел е, че лечението на жалбоподателката може да се проведе в безопасни и оправдани от медицинска гледна точка срокове във всяка онкологична клиника/отделение на територията на Република България по Амбулаторна процедура № 07 „Амбулаторно наблюдение/диспансеризация при злокачествени заболявания и при вродени хематологични заболявания. Приел е, че препоръчаните хормонални препарати са налични и се изписват по Амбулаторна процедура № 38 „Определяне на план на лечение и проследяване на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл. 78, т. 2 от ЗЗО. Позовал се е на Становище К № E112-01-74/22.10.2024 година от доц. д-р И. Т. и Становище К № E112-01-74/06.11.2024 година от проф. д-р Т.. Въз основа на установеното е приел, че не са налице двете кумулативни изисквания по чл. 20 от Регламент (ЕО) № 883/2004 година на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004 година за координация на системите за социална сигурност, за издаване на разрешение за провеждане на планово лечение в друга държава-членка.

Решението не е връчено на жалбоподателката, поради което подадената на 26.11.2024 година жалба от адресата на акта е допустима за разглеждане.

Административното производство е започнало по Заявление с вх. № E112-01-74/30.08.2024 година от К. Г. Г. от [населено място] за издаване на разрешение за планирано лечение извън държавата по осигуряване/пребиваване.

Между страните не се спори, а се и установява от представените писмени документи и Заключение на допусната Съдебно-медицинска експертиза, че жалбоподателката страда от „карценом на лява млечна жлеза“, установена чрез проведена на 03.11.2023 година сентинелна биопсия и оперативна интервенция на 17.11.2023 година.

Въз основа на представените медицински документи и Заключение на Съдебно-медицинската експертиза се установява, че е проведена следоперативната лъчетерапия и е препоръчана адювантна хормонотерапия с „тамоксифен“ за две години и продължаване на лечението с „ароматазен инхибитор“ за три години.

От Заключение на Съдебно-медицинската експертиза се установява, че е необходима лъчетерапия, провеждане на адювантна хормонотерапия в рамките на минимум пет години. Вещото лице е дало заключение, че необходимото лечение е безплатно по специалните клинични пътеки и може да се проведе в специализираните заведения на територията на Република България.

Решението е издадено от компетентен орган – Управителят на Националната здравноосигурителна каса, арг. чл. 80ж, ал. 4 и 5, вр. чл. 19, ал. 7, т. 2 от ЗЗО.

Актът е постановен в установената писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59 от АПК, поради което не са налице основания за отмяна съгласно чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до нарушаване на правото на защита на жалбоподателката.

Съобразно разпоредбата на чл. 20 от Регламент (ЕО) № 883/2004 година на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004 година за координация на системите за социална сигурност кумулативно необходимите предпоставки за издаване на разрешение са : 1.) лечението да е сред

обезщетенията, предвидени от законодателството на държавата-членка, на чиято територия пребивава съответното лице и 2.) лицето не може да получи такова лечение в рамките на обичайно необходимото време за получаване на въпросното лечение в държавата-членка на пребиваване, като се има предвид текущото му здравословно състояние и вероятното развитие на болестта.

В конкретния случай не е налице втората предпоставка.

Видно от приетото като обективно и компетентно дадено и неоспорено от страните Заключение на Съдебно-медицинската експертиза, необходимото на жалбоподателката лечение, при съобразяване на текущото и здравословно състояние и вероятното развитие на болестта, може да се осъществи в оправдан от медицинска гледна точка срок и в съответствие с правилата за добра медицинска практика във всяко специализирано лечебно заведение на територията на Република България.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателката, че предложеното на територията на Република България лечение изисква прием на лекарствен продукт „триместан“. Вещото лице е дало категоричен отговор, че лекарствения продукт не се прилага за лечение на заболяването на жалбоподателката.

Изложеното обосновава извод за неоснователност на жалбата.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева на основание чл. 144 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Г. Г.,[ЕИК] от [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, против Решение № РД-Е112-180/11.11.2024 година на Управителя на Националната здравноосигурителна каса, с което е отказано издаване на предварително разрешение за лечение извън държавата-членка по пребиваване, заплащано от Националната здравноосигурителна каса (формуляр S2), на задължително здравноосигуреното по българското законодателство лице.

ОСЪЖДА К. Г. Г.,[ЕИК] от [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, да заплати на Национална здравноосигурителна каса, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: